

Agentschap Opgroeien regie
T.a.v. dhr. Bruno Vanobbergen
Hallepoortlaan 27
1060 Sint - Gillis

Uw aanvraag van
31.05.2023 en
bijkomende info van
10.07.2023

Uw kenmerk:

-

Ons kenmerk:

2023.0583

Bijlage(n):

2

Pagina 1/10

Brussel, 19 september 2023

Voorafgaande beslissing

Betreft: Kosten eigen aan de werkgever

Aanvrager :

Agentschap Opgroeien regie
Hallepoortlaan 27
1060 Sint - Gillis

KBO: 0886.886.638

Geachte,

Uw als referte vermelde aanvraag strekt ertoe om een voorafgaande beslissing te bekomen overeenkomstig artikel 20 en volgende van de Wet van 24 december 2002 tot wijziging van de vennootschapsregeling inzake inkomstenbelastingen en tot instelling van een systeem van voorafgaande beslissingen in fiscale zaken.

I. VRAAG

1. De aanvraag strekt er toe te vernemen of een voorafgaande beslissing kan worden bekomen met betrekking tot de toepassing van forfaitaire vergoedingen als terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever krachtens artikel 31, tweede lid, 1° *in fine* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) en dit vanaf 1 september 2023.

Sven Hellebosch / Jan-Klaas Gillis

Dossierverantwoordelijke / Coördinator

•Tel.: +32 (0)257 938 18 / +32 (0)257 819 84

•E-mail: sven.hellebosch@minfin.fed.be / janklaas.gillis@minfin.fed.be

Raadpleeg uw online dossier op
www.myminfin.be

2. Meer bepaald wenst men de bevestiging te bekomen dat de forfaitaire dagvergoeding voor de onkosten die een gezinshuisouder maakt niet als beroepsinkomsten worden beschouwd en dus vrij zijn van belastingen. De Vlaamse Regering bepaalt de hoogte van deze forfaitaire vergoeding voor de onkosten die een gezinshuisouder maakt voor de kinderen die bij hem geplaatst worden.

II. BESCHRIJVING VAN DE VERRICHTING

II.A. Inleiding

3. Op 26.05.2023 keurde de Vlaamse Regering – binnen haar bevoegdheid betreffende de bijstand aan personen – principieel een wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 05.04.2019 betreffende de erkenningsvoorwaarden en de subsidienormen voor voorzieningen in de jeugdhulp goed. Dit principiële besluit, genomen met het oog op de inwinning van de nodige adviezen (onder meer van de Raad van State), regelt onder meer de erkenning, kwaliteit en subsidiëring van een nieuwe opvangvorm voor kinderen in verontrustende situaties: de gezinshuizen. De financiering van een gezinshuis bestaat uit verschillende componenten:
  - 3.1. de begeleidings- en werkingskost voor de organisatie die de gezinshuisouders tewerkstelt;
  - 3.2. het loon van de gezinshuisouder;
  - 3.3. een subsidie voor zakgeld;
  - 3.4. en de onkostenvergoeding voor de kosten die de gezinshuisouder maakt voor de kinderen die hij in zijn gezin opvangt.
4. De Vlaamse Regering wenst een definitieve goedkeuring tot het bekomen van een akkoord met de Federale Overheid zodat deze onkostenvergoeding geen deel van het belastbare inkomen uitmaakt. Het is duidelijk dat Opgroeien, het overheidsagentschap dat instaat voor de erkenning, subsidiëring en opvolging van de Vlaamse jeugdhulpvoorzieningen, niet functioneert als werkgever van de gezinshuisouders, maar als erkennende en subsidiërende instantie voor private organisaties, rechtspersonen zonder winstoogmerk, die in uitvoering van hun erkenning gezinshuisouders kunnen werven.

II.B. Het concept “Gezinshuizen”

5. In uitvoering van het Vlaamse Regeerakkoord heeft het agentschap Opgroeien de voorbije periode het proefproject ‘Simba’ van vzw SOS Kinderdorpen intensief opgevolgd en geëvalueerd. Daarnaast heeft men ook andere, internationale modellen tegen het licht gehouden. Dat heeft geleid tot het concept van gezinshuizen.
6. Opvang in een gezinscontext – zowel dag-, nacht- als gecombineerde opvang – is op zich geen nieuw gegeven. Kinderopvang en pleegzorg zijn bekende, klassieke voorbeelden.
7. Vanuit de overtuiging dat minderjarigen best in een gezinssituatie kunnen opgroeien, ook in die situaties waar minderjarigen niet thuis kunnen wonen, werd, ondersteund door wetenschappelijke inzichten, de voorbije jaren sterk ingezet op een verdieping en verbreding van dergelijke hulpverleningsvormen:
  - 7.1. het pleegzorgaanbod werd gedifferentieerd en er kwam een statuut voor de pleegzorger;

- 7.2. in de praktijk ontstonden initiatieven die zich richten op kleinschalige, gezinsbenaderende opvang.
8. Een proefproject leverde essentiële inzichten over de inhoudelijke en organisatorische kernaspecten van dergelijke gezinshuizen. Verdere intensieve contacten met (internationale) experts en discussies met praktijkwerkers leidden tot de ontwikkeling van het concept gezinshuizen.
9. Op 20.12.2021 lanceerden de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en Opgroeien een oproep naar de jeugdhulpvoorzieningen om op vrijwillige basis voorstellen te doen tot reconversie van hun dienstverlening om via sociaal ondernemerschap in een gedeelde verantwoordelijkheid kwaliteitsvolle zorg op maat te organiseren onder meer door bestaande capaciteit om te bouwen naar gezinshuizen.
10. De ambitie om de werkvorm gezinshuizen breder ingang te doen vinden, is gestoeld op een aantal Vlaamse en internationale denkoefeningen en beleidsintenties:
- 10.1. ten eerste wordt verwezen naar het Vlaamse Regeerakkoord: "(...) investeren in alternatieve residentiële opvang zoals gezinshuizen, na evaluatie van het lopende proefproject. Binnen het integrale jeugdhulplandschap maken we daarvoor een module gezinshuizen beschikbaar die professionele dag- en nachtopvang mogelijk maakt in een warme thuiscontext.";
- 10.2. ten tweede wordt verwezen naar de denkoefening van de taskforce verblijf in 2018 waarbij het verblijfsaanbod inhoudelijk herdacht werd en waarin een aantal conclusies gemaakt werden:
<https://www.vlaamswelzijnsverbond.be/files/vergaderingen/2018-12-06%20SD%20JG%20doc04%20-%20nota%20taskforce%20verblijf.pdf>);
- 10.2.1. voorzieningen botsen op de grenzen van "de klassieke leefgroepen". Het is nodig om die anders in te vullen. Nieuwe noden vereisen meer differentiatie in het aanbod met meer individuele en flexibele trajecten op maat en een aangepaste infrastructuur;
- 10.2.2. nieuwe noden betekenen meer differentiatie: o.a. kleinere of meer moduleerbare leefgroepen, kleinschalig versus de noodzaak aan schaalgrootte, pleegzorg en varianten (cf. gezinshuizen, nieuwe kleinschalige woonvormen, trajecten housing first voor jongvolwassenen, ...);
- 10.2.3. ook systemen van (tijdelijk) inwonende begeleiders, gezinsopvang, burgerinitiatieven, etc. verdienen meer aandacht en ruimte tot innovatie.
- 10.3. ten derde leverde de concepttekst rond uithuisplaatsing van jonge minderjarigen bijkomend materiaal met focus op de allerjongste minderjarigen:
<https://www.vlaamswelzijnsverbond.be/files/uitgangspunten%20uithuisplaatsing%20jonge%20kinderen%20jongerenwelzijn%20en%20K%26G.pdf>;
- 10.4. ten vierde sluit de ontwikkeling van gezinshuizen ook aan bij de evolutie naar een geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid, zoals goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 17.02.2023, waar 'normaliseren', 'zo thuis mogelijk' en het gezin in de hulp centraal komt te staan <https://vroegennabij.be/nieuws/conceptnota-vroeg-en-nabij-goedgekeurd-door-vlaamse-regering>;
- 10.5. ten vijfde wordt verwezen naar de parlementaire conceptnota voor nieuwe regelgeving betreffende gezinshuizen

(<https://docs.vlaamsparlement.be/pfile?id=1352570>);

- 10.6. bijkomend zijn er wettelijke internationale verdragen zoals het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (IVRK), internationale richtlijnen voor alternatieve zorg aan minderjarigen, én de White Paper van UNICEF waarbij kleinschalige opvang met een gezinsklimaat, ingeburgerd in de lokale gemeenschap als de ideale vorm van opvang voor geplaatste minderjarigen, naar voren geschoven wordt;
  - 10.7. ten slotte bieden gezinshuizen ook een bijkomende mogelijkheid om broers en zussen samen op te vangen, zoals het recent in het Burgerlijk Wetboek ingevoerde artikel 387septiesdecies formuleert.
11. Met het beschikbaar maken van een module gezinshuizen binnen het integrale jeugdhulplandschap wil men tegelijkertijd een voorstart maken met een aantal principes die men in ons geïntegreerd jeugd- en gezinsbeleid naar voren schuift:
- 11.1. samenwerking, gedeelde verantwoordelijkheid en het bundelen van expertises staan centraal in alle trajecten voor jongeren en hun gezin;
  - 11.2. flexibiliteit, creativiteit en innovatie, zowel in het aanbod als in het instrumentarium staan centraal. Dit betekent dat men ook aandacht heeft voor digitale transformatie en de kansen die dit biedt om op vernieuwende manieren met de jongeren en gezinnen in verbinding te gaan;
  - 11.3. regionaal moet er een positieve impact zijn op de capaciteit en/of de bereikbaarheid van hulpverlening voor alle bestaande doelgroepen;
  - 11.4. men legt de regie maximaal bij de jongeren en de gezinnen, en men gaat het proces aan met ouders en netwerk om het beter te maken voor de minderjarigen, ook in high-risk-gevallen;
  - 11.5. minderjarigen groeien maximaal in een gezinscontext op, bij voorkeur in het eigen gezin met de ondersteuning die nodig is, zowel voor de ouders als voor de minderjarigen. Ook wanneer minderjarigen niet in het eigen gezin kunnen opgroeien, wil men dat de opvang zoveel mogelijk de gezinssituatie benadert. Pleegzorg is de meest gekende vorm, maar ook andere modellen, waaronder gezinshuizen, vertrekken van het uitgangspunt om minderjarigen in een zo gewoon mogelijke omgeving te laten opgroeien;
  - 11.6. welke ook de vorm, men positioneert residentiële jeugdhulp altijd als tijdelijk en ondersteunend aan de eigen context in een integraal gezinstraject. Verblijf wordt flexibel afgesproken in functie van de noden in een begeleidingstraject (onveiligheid, verontrusting, ontwikkeling, ...). Residentiële voorzieningen zijn sterk faciliterend in de constructieve samenwerkingsrelatie met de minderjarigen en hun context;
  - 11.7. het hulpverleningstraject primeert op de individuele organisatie. Men vertrekt van expertises, eerder dan van werkvormen en soorten voorzieningen. Deze expertises kunnen snel en naadloos bijgeschakeld worden wanneer dit nodig is eerder dan dat ze op doorverwijzing na elkaar ingezet worden. Op die manier kan de ondersteuning maximaal outreachend geboden worden zonder dat het kind verplaatst moet worden;
  - 11.8. men streeft naar een normalisering van de jeugdhulp. Dit impliceert dat maximaal gezocht wordt naar samenwerking met reguliere maatschappelijke actoren en de jeugdhulpomgeving maximaal aansluit bij de leefwereld van minderjarigen en jongeren.

II.C. Gezinshuisouder als werknemer van een moederorganisatie

12. In een gezinshuis wonen gezinshuisouders met meerdere – al dan niet op beslissing van een jeugdrechter – uithuisgeplaatste minderjarigen en soms ook eigen minderjarigen of pleegminderjarigen samen. Het aantal minderjarigen dat in een gezinshuis wordt opgevangen, bedraagt maximaal zes. Dit aantal kan variëren afhankelijk van de situatie en de draagkracht van de gezinshuisouder en van de complexiteit van de problematieken van de minderjarigen en jongeren. Minstens één van de gezinshuisouders is een ‘professionele beroepsopvoeder’ die in dienstverband via een overeenkomst voor huisarbeid werkt voor een moederorganisatie, die de gezinshuisouders aanwerft en begeleidt.
13. Van een gezinshuisouder worden specifieke competenties en professionaliteit verwacht om met bepaalde problematieken om te gaan, niet het minst om met de complexiteit inzake problemen van de jongeren en in relatie tot de context van de jongeren die instromen in een gezinshuis om te kunnen gaan. Bij voorkeur hebben de kandidaten een menswetenschappelijk diploma, minimaal van een bachelor niveau, of kunnen ze voldoende relevante beroepservaring voorleggen. Een gezinshuisouder wordt geselecteerd op basis van een onderbouwd screeningsproces waarbij rekening gehouden wordt met aanwezige competenties, materiële mogelijkheden, alsook met een aantal persoonlijkheidskenmerken.
14. De gezinshuisouders zullen voltijds contractueel verbonden zijn met, en in loondienst staan van een moederorganisatie, die door het Agentschap Opgroeien erkend en gesubsidieerd zal worden voor het organiseren van gezinshuizen.
15. Concreet zorgt de moederorganisatie voor een kwaliteitsvolle werving, begeleiding en ondersteuning van de gezinshuisouders onder meer via:
  - 15.1. een onderbouwde werving, selectie en matching;
  - 15.2. professionaliserings- en intervisiemogelijkheden voor de gezinshuisouders;
  - 15.3. ondersteuning van gezinshuisouders in functie van het aanleveren van materiaal over het individueel functioneren van de minderjarigen en de samenwerking/band met de ouders in functie van een kwaliteitsvolle handelingsplanning en evaluatie;
  - 15.4. faciliteren van contacten tussen gezinshuisouders onderling in functie van ervaringsuitwisseling en contacten met pleegzorg of meer gespecialiseerde diensten, die een rol kunnen spelen in de begeleiding;
  - 15.5. ondersteuning van een constructieve samenwerkingsrelatie met de minderjarigen en hun biologische ouders of opvoedingsverantwoordelijken en context;
  - 15.6. het organiseren van backup-mogelijkheden tussen gezinshuisouders of in relatie tot de moederorganisatie.
16. De moederorganisatie is inhoudelijk en administratief ‘eigenaar’ van het cliëntdossier en is eindverantwoordelijk voor de geleverde kwaliteit en de geleverde resultaten van de gezinshuisouders.
17. Deze moederorganisatie-werkgever is op zijn beurt actief in een netwerk van een of meerdere moederorganisaties, de pleegzorgdienst, andere mogelijke organisaties die samen bekijken hoe de werving, selectie, matching en ondersteuning van de gezinshuisouders op allerlei vlakken georganiseerd wordt. Dat volume is belangrijk om:

- 17.1. een te grote kwetsbaarheid van de personeelsequipe te vermijden, bij bv. uitval;
- 17.2. expertise en kennis op te kunnen bouwen;
- 17.3. een schaalgrootte te creëren die het mogelijk maakt het voortraject van werving, selectie en matching, de intervisie tussen de gezinsouders, maar ook de residentiële hub op een kwaliteitsvolle en efficiënte manier te organiseren;
- 17.4. een lerend netwerk van gezinshuisouders te kunnen organiseren.

II.D. Financiering hulpverleningsvorm “Gezinshuizen”

18. De financiering van de hulpverleningsvorm gezinshuizen bestaat uit vier componenten:
- 18.1. het inkomen van de gezinshuisouder;
  - 18.2. een subsidie voor zakgeld;
  - 18.3. een begeleidings- en ondersteuningskost vanuit de moederorganisatie (werkgever);
  - 18.4. een forfaitaire onkostenvergoeding aan de gezinshuisouder voor de leef- en verblijfskosten voor de minderjarigen. Deze subsidie is gekoppeld aan het effectieve verblijf van kinderen in een gezinshuis.

II.E. Overzicht op te starten gezinshuizen

19. Onderstaande tabel geeft, per provincie, een overzicht van de gezinshuizen die opgestart zullen worden, met de betrokken moederorganisatie, en het beoogde opstartjaar. Het gaat dus om 38 gezinshuizen, met telkens een tewerkstelling van 1 gezinshuisouder, dus over 38 medewerkers die verspreid zijn over 13 werkgevers.

Regio	Moederorganisatie	Aantal	Timing
Limburg	HSA	3	2024
	Bethanië	4	2024
Oost-Vlaanderen	SOS Kinderdorpen	3	2023
	Ruyskensveld	4	2024
	Lia	4	2024
Antwerpen	Steevliet	3	2023
	CKG Zorgbedrijf Antwerpen	1	2024
	Jeugdzorg Emmaus Mechelen	5	2024
	OLO Rotonde	4	2024
	Elegast	1	2023
	Koraal	1	2024
	Cirkant	1	2025
	Jeugdorp	4	2023

II.F. Bedrag onkostenvergoeding

20. De gezinshuisouder krijgt een forfaitaire kostenvergoeding per minderjarige en per verblijfsdag in een gezinshuis. Het bedrag varieert naargelang de leeftijd van de minderjarige. Het bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex.
21. In de arbeidsovereenkomst van de gezinshuisouder (zie bijlage 1 beslissing) wordt deze onkostenvergoeding opgenomen door een verwijzing naar de betreffende regelgeving met daarin het bedrag:

Leeftijd minderjarige	Kostenvergoeding per dag (in EUR)
0 - 6	29,48
7 -12	29,97
13 -15	32,22
16 - 17	33,97
18 en ouder	35,70

22. De kostenvergoeding wordt in maandelijkse voorschotten door Opgroeien regie uitgekeerd aan de voorzieningen die erkend zijn voor de typemodule verblijf in een gezinshuis (moederorganisatie) en die de kostenvergoeding onmiddellijk doorstorten aan de gezinshuisouder.

II.G. Berekening onkostenvergoeding

23. Voor de berekening van de onkostenvergoeding voor de zorg aan de minderjarigen, streeft men een budgettair gelijk speelveld als voor pleegminderjarigen na. Aangezien een verblijf in een gezinshuis een residentiële maatregel is, verrekent men hiervoor de gezinsbijslag die de pleeggezinnen bij een perspectiefzoekende of -biedende pleegplaatsing rechtstreeks ontvangen en het fiscale voordeel dat pleeggezinnen ontvangen omwille van de domicilie van hun pleegkind.
24. Vertrekpunt is de onkostenvergoeding voor pleegzorgers, zoals vastgelegd in artikel 62 van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2013 houdende de organisatie van pleegzorg. Naast deze subsidie ontvangen de pleegzorgers ook de volledige gezinsbijslag en zijn de pleegminderjarigen fiscaal ten laste van de pleegzorger. Verblijf in een gezinshuis is een residentiële maatregel, waaruit volgt dat de gezinsbijslag anders wordt verrekend. Bij een residentiële maatregel blijven de minderjarigen (fiscaal) ten laste van de biologische ouders. Om de gezinshuisouder een budgettair zelfde positie te geven als een pleegzorger, heeft men de onkostenvergoeding forfaitair gecorrigeerd met de impact van de gezinsbijslag en het fiscaal voordeel. Het bijgevoegde rekenblad (bijlage 2 van de beslissing) geeft weer hoe men van de pleegzorgvergoeding tot de forfaitaire onkostenvergoeding voor gezinshuisouders komen. De minimale verschillen zijn het gevolg van afrondingen.

II.H. Door de forfaitaire onkostenvergoeding gedekte kosten

25. De kostenvergoeding betreft een vergoeding voor de dagdagelijkse woon- en leefkosten die worden gemaakt voor de directe zorg van een minderjarige die in een gezinshuis wordt opgevangen.
26. Dit omvat onder meer de kosten voor :
- 26.1. voeding;
  - 26.2. alledaagse (medische) verzorging en hygiëne;
  - 26.3. kledij;
  - 26.4. school;
  - 26.5. vrijetijdsbesteding;
  - 26.6. lidmaatschap bij sportclubs;
  - 26.7. hobby's, speelgoed;
  - 26.8. uitstappen, vakantie(kampen).

27. Deze kosten worden gemaakt omwille van de arbeidsovereenkomst en zijn inherent aan de uitvoering van de arbeidsovereenkomst door de gezinshuisouders.

III. MOTIVERING VOOR HET TOEKENNEN VAN DE VERGOEDING

28. De vergoeding is integraal bedoeld voor de het dekken van de kosten die een gezinshuisouder maakt voor de kinderen die aan hem toevertrouwd zijn.
29. Het is niet mogelijk om gezinshuisouders te vragen een uitgebreide boekhouding bij te houden van al deze kosten, waardoor een forfaitaire kostenvergoeding per verblijfsdag mede gelet op de specificiteit van de functie van gezinshuisouder aanvaardbaar lijkt.
30. Met deze aanvraag wenst men een voorafgaandelijke overeenkomst te sluiten met de Fiscale Administratie zodat de onkostenregeling voor gezinshuisouders sluitend is om te voldoen aan de voorwaarden om fiscaalrechtelijk niet als inkomen te worden beschouwd. De onkostenvergoeding voor de geplaatste minderjarigen zijn effectief een forfaitaire kostenvergoeding voor kosten eigen aan de werkgever (moederorganisatie) die gemaakt worden omwille van en in uitvoering van de arbeidsovereenkomst. Ook het forfaitaire karakter van de vergoeding is verantwoordbaar en aanvaardbaar gezien de specificiteit van de functie van gezinshuisouder.

IV. BESLISSING

31. De voorwaarden van de artikelen 21 en 22 van voormelde wet van 24 december 2002 werden nageleefd.
32. Op basis van de analyse van de aanvraag en de erin opgenomen argumenten door de aanvrager met betrekking tot de aard van de functie van gezinshuisouder en de gevraagde terugbetalingen, kunnen de in de tabel onder randnummer 21 van de beslissing opgenomen forfaitaire dagvergoedingen worden aangemerkt als een terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever die geen deel uitmaken van de belastbare bezoldigingen van de begunstigten overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° *in fine* WIB 92.
33. De bedragen die zijn vermeld in de tabel onder het randnummer 21 van deze beslissing mogen als een terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever worden aangemerkt, mits rekening gehouden wordt met de volgende modaliteiten:
- 33.1. deze beslissing is functiegebonden en niet persoonsgebonden;
  - 33.2. de bedragen in de tabel zijn dagbedragen en zijn indexeerbaar;
  - 33.3. de genietters van de forfaitaire vergoedingen zijn verplicht, in geval zij hun werkelijke beroepskosten zouden bewijzen in hun aangifte in de personenbelasting, deze forfaitaire vergoedingen in mindering te brengen van hun bewezen beroepskosten en dit in de mate dat deze vergoedingen op hun bewezen beroepskosten betrekking hebben;
  - 33.4. teneinde de mogelijkheid van dubbele aftrek van eenzelfde uitgave te vermijden, mogen de op basis van een forfaitair bedrag toegekende kosten eigen aan de werkgever niet meer op basis van werkelijke bewijsstukken ten laste worden genomen door de moederorganisaties;

- 33.5. wanneer een gezinshouder over een kredietkaart van de moederorganisatie beschikt, moet de moederorganisatie er extra over waken dat met deze kredietkaart geen kosten die reeds door de forfaitaire onkostenvergoeding zijn gedekt worden (terug)betaald, teneinde de modaliteit onder het randnummer 33.4 van de beslissing te respecteren die vermeldt dat dubbel gebruik van een forfait en werkelijke kosten is uitgesloten;
- 33.6. de moederorganisaties hebben steeds nominatieve lijsten ter beschikking met de personen die voor een bepaald aanslagjaar toepassing krijgen van het forfait;
- 33.7. de vergoedingen die als terugbetaling van kosten eigen aan de werkgever worden betaald, moeten worden verantwoord door individuele fiches. Na 'forfaitaire vergoedingen overeenkomstig ernstige normen' moet het effectief terugbetaalde bedrag worden vermeld;

*

*

*

Gelet op de artikelen 20 tot 23 van voormelde wet van 24 december 2002 alsmede op de overwegingen zoals vermeld in deel IV beslist het College van de DVB in zitting van 19 september 2023 dat:

34. de bedragen die zijn vermeld in de tabel onder het randnummer 21 van deze beslissing kunnen worden beschouwd als een terugbetaling van forfaitaire vergoedingen van kosten eigen aan de werkgever overeenkomstig artikel 31, tweede lid, 1° *in fine* WIB 92 mits de modaliteiten vermeld onder het randnummer 33 van deze beslissing worden gerespecteerd.
35. Deze beslissing is enkel geldig inzake inkomstenbelastingen en heeft geen invloed op de bepalingen van toepassing inzake sociale zekerheid. Overeenkomstig artikel 111 van de wet van 20 juli 2005 houdende diverse bepalingen zijn de akkoorden gesloten tussen de Administratie die bevoegd is voor de vestiging van de inkomstenbelastingen en de belastingplichtige omtrent de eigen kosten van de werkgever immers enkel bindend inzake inkomstenbelastingen.

36. Deze beslissing is geldig voor een periode van 5 jaar en dit vanaf 1 september 2023. Een eventuele verlenging van deze beslissing dient tijdig en schriftelijk te worden aangevraagd.

Hoogachtend,

Voor het College van de DVB,

Het Collegelid,

De wnd. Voorzitter,

Steven VANDEN BERGHE

Aymeric JUNGBLUTH